

CM(2006)126 add

13 Նոյեմբեր 2006

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵԿՆԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԱԶԳԱՅԻՆ
ՓՈՔՐԱՎԱՍՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ ՇՐՋԱՆԱԿԱՅԻՆ ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՅԻ
ԽՈՐՃՐՈԱՏՎԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ 2-ՐԴ ԿԱՐՏԻՔԻ
ԿԱՊԱԿՑՈՒԹՅԱՄԲ

I. Ընդհանուր նկատառումներ

1. Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը ողջունում է Խորհրդատվական Կոմիտեի 2006թ. մայիսի 12-ի Հայաստանի վերաբերյալ երկրորդ կարծիքը: Մենք շնորհակալ ենք Խորհրդատվական Կոմիտեի կողմից կատարած աշխատանքի, հանձնականի և անաշառ կարծիքի համար և պատրաստական ենք շարունակել Կոնվենցիայով ստանձնած պարտավորությունների կատարումը, ինչպես նաև՝ Խորհրդատվական Կոմիտեի դիտարկումներից բխող առաջարկությունները և հանձնարարականները՝ Շրջանակային կոնվենցիայի ոգուն համապատասխան:

Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը սիրով պատրաստ է նաև շարունակել երկխոսությունը Խորհրդատվական Կոմիտեի հետ՝ Կոնվենցիայի շրջանակներում Հայաստանի Հանրապետության ազգային փոքրանամանությունների պրոբլեմները քննարկելու, լուծելու ուղղությամբ: Դրանք, անկասկած, շահեկանորեն կանդրադառնան ազգային փոքրանամանությունների համդեպ երկրի ընդհանուր քաղաքականության ընթացքի վրա: Այնուամենայնիվ Խորհրդատվական Կոմիտեի 2-րդ կարծիքի առանձին հարցադրումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունն ունի մեկնաբանություններ կամ ճշգրտումներ:

2. Հայաստանի Հանրապետության կառավարության համապատասխան գերատեսչությունները ստացել են Խորհրդատվական Կոմիտեի 2-րդ կարծիքը: Այն տրամադրվել է նաև ազգային փոքրանամանությունները ներկայացնող հասարակական կազմակերպություններին և Հայաստանի Հանրապետության նախագահի խորհրդականին կից գործող ազգային փոքրանամանությունների հասարակական կազմակերպությունների համակարգող խորհրդին: Խորհրդատվական Կոմիտեի կարծիքը կտեղադրվի Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կայքում, Խորհրդատվական Կոմիտեի կարծիքի վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից տրվող սույն մեկնաբանություններն ընդունվելուց անմիջապես հետո:

II. Խորհրդատվական Կոմիտեի հիմնական եզրահանգումների և մեկնաբանությունների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության պարզաբանումները և առարկությունները

Մոնիթորինգի գործընթաց

Խորհրդատվական Կոմիտեի 2-րդ կարծիքի 6-րդ պարագրաֆում ասվում է, որ «ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչներից մի քանիսը տեղեկացվել էին Պետական Զեկույցի նախապատրաստման մասին»:

Իրականում Պետական Զեկույցի նախապատրաստման մասին տեղեկացվել են ՀՀ-ում ազգային փոքրամասնությունների գրանցված բոլոր հասարակական կազմակերպությունները, ինչպես նաև առանձին մարդիկ՝ մտավորականներ, մշակույթի գործիչներ և այլն: Այդ մասին հայտարարվել է 2004թ. մարտի 6-ին Խորհրդատվական Կոմիտեի 1-ին կարծիքի հրատարակման շնորհանդեսի առիթով տեղի ունեցած ընդարձակ քննարկման ժամանակ: Միաժամանակ ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչները հրավիրվել են Պետական Զեկույցի շարադրմանը մասնակցելու: Պետական Զեկույցի շարադրմանը առաջին տարբերակը տրամադրվել է բոլոր հասարակական կազմակերպություններին՝ կարծիք արտահայտելու նպատակով: Արձագանքել են միայն քրդական և եզրիական համայնքները:

Համընդանուր օրենսդրական և համակարգված կառուցվածք

10-րդ պարագրաֆում ասվում է, որ «ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչներից շատերը դժգոհ են իրենց մշակույթը և լեզուն պահպանելու գործունեության համար նապատակառուղված պետական աջակցության մակարդակից»: Յավոք, Խորհրդատվական Կոմիտեն չի հստակեցնում, թե կոնկրետ աջակցության հնչ ձևերից են դժգոհել ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչները: Եթե խոսքը գնում է զուտ ֆինանսական գումարների մասին, ապա հասարակական բազմաթիվ կազմակերպություններ Հայաստանում հիրավի խնդիր ունեն պետության սուլ ֆինանսական օժանդակության հետ: Սակայն եթե խոսքը վերաբերում է ազգային փոքրամասնությունների կրթա-մշակութային նախաձեռնություններին պետական օժանդակության մասին, ապա գործնականում համարյա բոլոր նախաձեռնությունները պետության կողմից օժանդակություն են ստանում:

Կրթություն

12-րդ պարագրաֆում Խորհրդատվական Կոմիտեն գտնում է, որ «կան թերություններ ազգային փոքրամասնությունների լեզվով դասագրքերի և այլ գրականության որակի ապահովման, ինչպես նաև՝ ուսուցիչների վերապատրաստման և նախադպրոցական կրթության ոլորտում»: Հայաստանի Հանրապետությունում, ինչպես հայտնի է, ռուսերենից բացի, այլ փոքրամասնությունների լեզուներով դասագրքերը նոր են սկսում հրատարակվել, և բնականաբար, դրանք դեռևս անցնում են ու կանցնեն փորձաշրջան: Ինչ վերաբերում է ուսուցիչների վերապատրաստմանը, ապա պետք է ասել, որ Հայաստանի Հանրապետությունում ընթացքի մեջ են ինչպես կադրերի պատրաստման, այնպես էլ նրանց վերապատրաստման ծրագրերը:

13-րդ պարագրաֆում արտահայտված մտահոգությունն այն մասին, որ «որոշ ազգային փոքրամասնություններից կրթությունից դուրս մնացած աղջիկների տոկոսը բավականին բարձր է», ինչպես հուսով ենք, համոզվել են մոնիթորինգի խնդիր փորձագետները, նախ և առաջ Հայաստանի Հանրապետության իշխանությունների մտահոգությունն է և գործնական քայլեր են արվում այդ խնդիրը լուծելու ուղղությամբ:

15-րդ պարագրաֆում ասվում է, որ «Որոշ ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչներ գտնում են, որ ռուսերեն լեզուն իրենց փոքրամասնության լեզուն է և ռուսերենով կրթությունն իրենց երեխանների համար իրենց կողմից գերադասելի է: Անհրաժեշտ է այնպես անել, որ հայերենով կրթության մեջացումը չվճարի փոքրամասնությունների ցանկալի լեզվին»: Այս կապակցությամբ պետք է ասել, որ Հայաստանի Հանրապետությունում որևէ արգելք չկա՝ փոքրամասնության կողմից

ընտրված ցանկացած լեզվով ուսուցում կազմակերպելու: Սա Հայաստանի Հանրապետության ցանկացած քաղաքացու իրավունքն է: Այլ խնդիր է, որ պետական բյուջեյից ֆինանսավորվող հանրակրթական դպրոցներում ուսուցումը կատարվում է երկրի պետական լեզվով՝ հայերենով, ազգային փոքրամասնությունների համար լրացուցիչ ունենալով նայերենի լեզվի, մշակույթի և պատմության ուսուցման դասաժամեր: Եթե Հայաստանի Հանրապետության որևէ ազգային փոքրամասնություն մայրենի լեզվի փոխարեն գերադասում է մեկ այլ լեզու, տվյալ դեպքում՝ ռուսերենը, դա նրանց իրավունքն է: Սակայն Կոմիտեի ուշադրությունը կուզենայինք իրավիրել մի կարևոր դրույթի վրա. նոնհտորինգի խումբը հանդիպել է ազգային փոքրամասնությունների առանձին լիդերների կամ նրանց առանձին ՀԿ-ների դեկավարների հետ և լսել նրանց կարծիքը: Նույն եթիկ համայնքների այլ լիդերներ և այլ ՀԿ դեկավարներ ունեն այլ կարծիքը: Բոլոր դեպքերում եթիկ համայնքների առանձին լիդերների և ՀԿ դեկավարների կարծիքը դեռևս եթիկ համայնքի կարծիքը չէ: ՀՀ եթիկ համայնքների առանձին մարդիկ, ինչպես ՀՀ ցանկացած քաղաքացի, կարող է իր երեխաների կրթության լեզվի վերաբերյալ ունենալ գերապատվություններ և իրավունք ունի այդ գերապատվությունների համաձայն կազմակերպել կրթությունը: Ինչ վերաբերում է պետության բյուջեյից ֆինանսավորվող կրթությանը, ապա այստեղ լեզվի հարցում երկրի ազգային փոքրամասնությունների հանդեպ քաղաքականությունն ուղղված է՝

ա/ պետական լեզու + մայրենի /կամ՝ փոքրամասնության/ լեզու + այլ լեզուներ;

բ/ մայրենի /կամ՝ փոքրամասնության/ լեզու+ պետական լեզու + այլ լեզուներ:

Դրա հաստատումն է «Լեզվի մասին» ՀՀ օրենքի 2-րդ հոդվածը՝ «Կրթության լեզուն», որը հստակ արձանագրում է, որ «Հայաստանի Հանրապետության ազգային փոքրամասնությունների համայնքներում հանրակրթական ուսուցումն ու դաստիարակությունը կարող են կազմակերպել իրենց մայրենի լեզվով՝ պետական ծրագրով և հովանավորությամբ, հայերենի պարտադիր ուսուցմանը»:

Անհրաժեշտ է ավելացնել նաև, որ Պետական Զեկույցում «մայրենի լեզու» տերմինը գործածված է «փոքրամասնության լեզու» իմաստով, այսինքն՝ այն լեզուն, որը փոքրամասնությունն ինքն անվանում է որպես իր կողմից ընտրված մայրենի լեզու: ՀՀ եթիկ համայնքների կողմից մայրենի լեզվի ընտրությը տալիս են մարդահամարի նյութերը:

Լրատվամիջոցները և Ազգային փոքրամասնությունների մասնակցությունը

16-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական կոմիտեն գտնում է, որ «Չնայած առաջին վերահսկման փուլից սկսած որոշ առաջընթացին, փոքրամասնության լեզուների առկայությունը լրատվամիջոներում դեռ սահմանափակված է, հատկապես՝ հեռուստատեսությամբ: Մնացել են իրավական սահմանափակումներ Հանրային ռադիոյով և հեռուստատեսությամբ հեռարձակվող փոքրամասնությունների լեզուներին տրամադրված ժամաքանակին»: Իրականում Հայաստանի Հանրապետությունը հավատարիմ է Շրջանակային Կոնվենցիայի Հոդված 9-ի պահանջները կատարելու իր մտադրությանը, այդ թվում նաև՝ դրա երրորդ կետը, այն է՝ «Կողմերը չափությունը է արգելեն ազգային փոքրամասնությունների պատկանող անձանց կողմից տպագիր մանուլի միջոցների ստեղծումն ու օգտագործումը: Հնչուն ռադիոյի և հեռուստահեռարձակման իրավական դաշտի շրջանակներում, որքանով, որ դա հնարավոր է, և հաշվի առնելով 1-ին կետի դրույթները, կողմերը ազգային փոքրամասնությունների պատկանող անձանց համար պետք է երաշխավորեն լրատվական սեփական միջոցների ստեղծման և օգտագործման հնարավորությունը»: Այս իմաստով Հայաստանի Հանրապետության իրավական նորմերի որևէ խորընդուռ չկա ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչների համար: Ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչների կողմից չի արձանագրվել որևէ խոչընդուռ պրակտիկայում նույնպես:

Հասարակական հարաբերություններին և քննարկումներին Ազգային փոքրամասնությունների մասնակցությունը

17-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական կոմիտեն գտնում է, որ «Ազգային փոքրամասնությունները ներկայացնող անձիք ներկայացված են ընտրովի մարմիններում, մասնավորապես այն տարածքներում, որտեղ նրանք ապրում են մեծ քանակով, բայց նրանց համար դժվար է ձեռք բերել ազգային ընտրովի մարմիններում մուտք գործելու հնարավորություն»: Պետք է ասել, որ Հայաստանի ընտրական օրենսգիրքն անցել է Եվրոպական Խորհրդի փորձաքննություն, և ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչներից շատերը գտնում են, որ ազգային մակարդակով ընտրովի մարմիններում ընդգրկվելու իմաստով իրենք դժվարություններ չեն տեսնում իրենց փոքրամասնության պատկանելու առումով:

18-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական կոմիտեի արտահայտած մտահոգությունն այն մասին, որ «Եշխանությունների և ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչների միջև կապը երբեմն դժվար է, չնայած Խորհրդակցական մարմինների առկայության, այնպիսին, ինչպիսին է Ազգային փոքրամասնությունների համար Համակարգող խորհուրդը: Փոքրամասնությունների ներկայացուցիչները մտահոգված են փոքրամասնության զրուցակիցների հետ հաղորդակցության ուղիները սահմանափակելու փորձերով, մասնավորապես՝ Հայաստանի Հանրապետության ազգությամբ ոչ հայ քաղաքացիների և էթնիկ փոքրամասնությունների վերաբերյալ օրինագծի համատեքստում» հարուցել է Հայաստանի ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչների զարմանքը: Խորհրդատվական կոմիտեի սույն՝ երկորդ կարծիքի ըննարկման ժամանակ նրանք գտան, որ իրենց հետ հանդիպման ժամանակ, ըստ երևոյթին, փորձագիտական խումբն ունեցել է սխալ ընթացք: Նրանք այն կարծիքին չեն, որ ներկա օրինագիրը կարող է դժվարություններ առաջացնել իշխանությունների հետ հաղորդակցվելու իրենց հնարավորությունների նկատմամբ:

**Խորհրդատվական կոմիտեի «հոդված առ հոդված» վերլուծության շուրջ
Շրջանակային կոնվենցիա, հոդված 3**

24-րդ պարագրաֆում Խորհրդատվական կոմիտեն հորդորում է, որ ներկայումս Շրջանակային կոնվենցիայի կիրառման մեջ չընդգրկված ազգային փոքրամասնությունները, մասնավորապես փոքրաթիվ գնչումներն ու ազերիները, հետագայում, հենց որ կամենան, կարողանան օգտվել Շրջանակային կոնվենցիայի պաշտպանությունից: Այս առնչությամբ Խորհրդատվական կոմիտեին տեղյակ ենք պահում, որ Հայաստանի Հանրապետությունում իսկապես կան տարրեր փոքրաթիվ էթնիկ համայնքներ, ովքեր ընդգրկված չեն Ազգային փոքրամասնությունների համակարգող խորհրդի մեջ, այդ թվում՝ ուղիներ, արխազներ, պարսիկներ, արագներ, մոլդավացիներ, ռումիններ, մորդվաներ, բուլղարներ, ինգուշներ, թաթարներ, օսեր, լատիշներ, լիտվացիներ և այլն: Ինչ վերաբերում է գնչուներին և ազերիներին, ապա ինչպես և Հայաստան երկրորդ այցելության ժամանակ Խորհրդատվական կոմիտեին տեղեկացվել է, Հայաստանի Հանրապետությունում դասական իմաստով գնչուական էթնիկ համայնք չկա: Հայ-բռջաները, որոնց պարբերաբար ներկայացնում են որպես գնչուներ, իրականում էթնիկ համայնք չեն, մեծապես ինտեգրված են հայկական էթնիկ համայնքին և գերադասում են, որ իրենց որպես գնչու չներկայացնեն: Բոլոր դեպքերում Հայաստանի Հանրապետությունում ազգային փոքրամասնությունների վերաբերյալ քաղաքականությունը լիովին բաց է, թափանցիկ և պատրաստակամ՝ համագործակցելու բոլոր էթնիկ համայնքների հետ, անկախ այն քանից՝ ընդգրկված են նրանք ազգային փոքրամասնությունների համակարգող խորհրդում, թե ոչ:

ՀՀ այլէթնիկ քաղաքացիների և էթնիկ փոքրամասնությունների մասին օրենքի նախագիծ

28-րդ, 31-րդ և 115-րդ պարագրաֆներում Խորհրդատվական Կոմիտեն նշում է, որ կոռորդինացիոն խորհրդի անդամների մեջ մասը դեմ են ազգային փոքրանասնությունների մասին առկա օրենքի նախագծին, օրենքի նախագծի տվյալ տարբերակի դեպքում գերադասում են առհասարակ ազգային փոքրանասնությունների մասին օրենք չունենալ: Նրանց կարծիքով առաջարկված օրենքի նախագիծը որևէ լրացում չի բերում առկա վիճակին, և երկրորդ՝ տագնաապ կա, որ կրթության ոլորտում ազգային փոքրանասնությունների կողմից նախընտրված լեզուն կարող է փոխարինվել պետության կողմից պարտադրվող «մայրենի լեզվով», և որ «ազգային փոքրանասնությունները ներկայացնող մի շարք անձիք, այդ թվում՝ ոչ ռուսական էթնիկ ծագում ունեցող փոքրանասնություններն իրենց երեխաների համար առավելությունը տալիս են ռուսերեն կրթությանը»: Իրականում Օրենքի նախագծին դեմ ստորագրած ոմանք, որոնք օրենքի նախագիծը չեն ընդունում 2005թ. տարբերակով, օրենքի լրամշակումից հետո 2006թ. իրենց հետ քննարկված տարբերակով լիովին համաձայն են օրենքի նախագիծի հետ: Դրանիցից են գերանական, լեհական, ռուսական էթնիկ համայնքների հասարակական կազմակերպությունների ղեկավարները: Դրանից բացի, առանձին էթնիկ համայնքների տարբեր հասարակական կազմակերպություններ տարբեր կարծիք ունեն օրենքի նախագծի նկատմամբ: Օրինակ, իրեական, ասորական, եզրիական, հունական էթնիկ համայնքների ներկայացուցիչների մի մասը կողմ են օրենքի նախագծին, մյուս մասը՝ դեմ: Այսախով չի կարելի ասել, որ համակարգող խորհրդի անդամների մեջ մասը դեմ են օրենքի նախագծին: Ընդհակառակն, համակարգող խորհրդի անդամների երկու երրորդը կողմ են օրենքի նախագծին: Այնուամենայնիվ Օրենքի նախագիծն, անշուշտ, դեռևս կանցնի քննարկումներ, այդ գործընթացում հաշվի կառնվեն փոքրանասնությունների կարծիքները, այն կրերվի Շրջանակային կոնվենցիայի հետ համաձայնության և բոլոր դեպքերում այն կանցնի միջազգային փորձաքննություն: Ինչ վերաբերում է ազգային փոքրանասնությունների կողմից կրության նախընտրած լեզվին, և «մայրենի լեզու» եզրի ընկալմանը, ապա սույն հարցերի պատասխանն արտացոլված է 15-րդ պարագրաֆի մեկնաբանություններում:

29-րդ պարագրաֆում արտահայտված այն մտահոգությունը, որ «օրինագիծը փոքրանասնությունները ներկայացնող անձանց էթնիկ պատկանելությունը պաշտպանելու և բարձրացնելու համար ընդգրկում է քաղաքացիության չափանիշ: Խորհրդատվական կոմիտեն քննարկել է, որ այսպիսի ռազմավարությունը համապատասխան չափով չի արտացոլում անկեղծության և ճկունության ոգին պահանջված երրորդ հոդվածի և Շրջանակային կոնվենցիայի այլ դրույթների առնչությամբ», միանգամայն ընդունելի է և առաջիկայում օրենքի նախագծում կարվեն համապատասխան փոփոխություններ:

30-րդ պարագրաֆում արտահայտված այն մտահոգությունը, թե «օրինագիծը այնպես ինչպես իինա այն կա, ներառում է «Ազգության ոչ հայ քաղաքացիների» և «Էթնիկ փոքրանասնությունների» հասկացությունների սահմանումը: Նրանք, ովքեր չեն համապատասխանում այս չափանիշներին և չեն պատկանում բնակչության մեծամասնությանը, կիանարվեն «Ազգությամբ ոչ հայ քաղաքացիներ» և օգուտ կստանան տարբեր երաշխիքներից, քան «Էթնիկ փոքրանասնությունները» ներկայացնող անձիք: Խորհրդատվական կոմիտեն այն կարծիքին է, որ այս տարբերությունը կարող է ավարտվել մարդկանց կամ խմբերի մեկնաբանությունների անարդարացի տարածանությամբ», իինավորված չէ օրենքի նախագծի տրամաբանությամբ: Օրինագծով ներառված բոլոր անձանց և խմբերի իրավունքները բացարձակապես հավասար են, իրավունքի իմաստով որևէ տարբերակում չկա: Այլ խնդիր է, որ կառավարությունը կարող է առարկայորեն և առավել արդյունավետ օգտակար լինել օգնության առավել մեջ կարիք ունեցող խմբերին:

31-րդ պարագրաֆում Օրինագծում «Փոքրանասնության լեզու» և «Մայրենի լեզու» եզրերի օգտագործման շուրջ մտահոգությունների վերաբերյալ պատասխանն արտացոլված է Խորհրդատվական կոմիտեի 15-րդ պարագրաֆի մեկնաբանություններում /տես սույն կարծիքի 7-րդ պարագրաֆը/:

Շրջանակային կոնվենցիա, հոդված 4

41-րդ պարագրաֆում Խորհրդատվական կոմիտեն կիսում է ազգային փոքրանանությունների ներկայացուցիչների մեծամասնության անհանգստությունն այն մասին, որ ՀՀ կառավարության կողմից տրամադրվող օժանդակությունը շատ փոքր է՝ որպեսզի ապահովի հասարակական կյանքում ազգային փոքրանանությունների արդյունավետ մասնակցության հավասար հնարավորությունները: Իրականում ՀՀ իշխանությունները հասարակական կյանքին մասնակցության հավասար հնարավորություններ են ընձեռում հասարակության բոլոր շերտերին և խմբերին՝ առանց ազգային խորականության, իսկ երբեմն էլ՝ առզիտիվ խորականությամբ հնարավորություն ընձեռելով ազգային փոքրանանություններին՝ օգտվելու լրացուցիչ, իրենց եթիկության պահպաննան ու զարգացմանը նպատակառուղղված գործունեությունից: Ազգային փոքրանանությունների առանձնահատկություններից ելելով և ազգային փոքրանանությունների հասարակական ակտիվությունը խթանելու նպատակով լրացուցիչ աջակցության ձևեր են տրամադրվում հենց ազգային փոքրանանություններին, իրենց մշակույթը ներկայացնելու համար երաժշտական փառատոններ, կերպարվեստի և դեկորատիվ կիրառական արվեստի ցուցահանդեսներ և այլն: Բացի կոնկրետ ազգային փոքրանանությունների համար ամեն տարի կազմակերպվող միջոցառումներից, ՀՀ մշակույթի և երիտասարդության հարցերի նախարարության կողմից կազմակերպվող բազմաբնույթ միջոցառումներին ընդգրկվում են նաև ազգային փոքրանանությունների ներկայացուցիչները (Տիկնիկային արվեստի առաջին և երկրորդ հանրապետական փառատոնները, Լուսանկարչական արվեստի առաջին փառատոնը, բատերահամերգային բազմաթիվ միջոցառումներ և այլն): Մշակութային ծրագրերին աջակցելուց բացի, պետական միջոցներից աջակցություն է ցուցաբերվում նաև ազգային փոքրանանությունների մամուլին և նրանց լեզուներով գրքերի հրատարակությանը, ռադիոհաղորդումներին: Հայաստանի Հանրապետության վարչապետի կողմից օժանդակություն է ցուցաբերվում ընթացիկ, չծրագրավորված միջոցառումներին (ներկայացումներ, հուշակոթողների պատրաստում), Կրթության և գիտության նախարարության կողմից՝ ազգային կադրերի պատրաստմանը: Ինչ վերաբերում է ազգային փոքրանանություններին պետական բյուջեյից տրամադրվող առանձին դրամաշնորհին, ապա պետք է ասել, որ դրամաշնորհի բաշխման կարգը որոշում են իրենք՝ ազգային փոքրանանությունների ՀԿ-ները համակարգող խորհրդում: Հայաստանի Հանրապետության կառավարության ազգային փոքրանանությունների և կրոնի հարցերի վարչության կողմից քանից առաջարկվել է քննարկել դրամաշնորհի օգտագործման երկու տարբերակ, ա/ ըստ էթնիկ համայնքների կարիքների, և թ/ ըստ էթնիկ համայնքների կողմից ներկայացվող ծրագրերի: Ազգային փոքրանանությունների համակարգող խորհրդում ազգային փոքրանանությունների ներկայացուցիչները պետք է իրենց մեջ ուժ և խիզախություն գտնեն այս հարցը քննարկելու և դեմոկրատական ճանապարհով օբյեկտիվ որոշում կայացնելու:

42-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական Կոմիտեն հիշատակում է, որ իր «ուշադրությունը հրավիրվել է նաև հողի սեփականաշնորհման ընթացքում տեղի ունեցած խտրականությանը, հատկապես եզրիների առնչությամբ»: Խորհրդատվական Կոմիտեի ուշադրությունը հրավիրում ենք Պետական երկրորդ գեկույցի 35-րդ պարագրաֆին, որտեղ արտացոլված է այս հարցի սպառիչ պատասխանը:

43-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական կոմիտեն տեղեկացնում է, որ «եզրիների դեպքում գոյություն ունի սոցիալական նպաստների և զբաղվածության մատչելիության խտրականություն, չնայած որ նշվում էր, որ չկա ազգային փոքրանանությունները ներկայացնող անձանց ոչ մի պարբերական հեռացման օրինակ աշխատաշուկայից կամ սոցիալական նպաստներից»: «Պետական նպաստների մասին» ՀՀ օրենքի համաձայն, սոցիալական նպաստ ստանալու իրավունք ունեն ՀՀ քաղաքացիները, ՀՀ-ում կացության համապատասխան կարգավիճակը ունեցող օտարեկրյա քաղաքացիները,

քաղաքացիություն չունեցող, ինչպես նաև ՀՀ-ում փախստականի կարգավիճակ ունեցող անձինք՝ օրենքով սահմանված իմբերի առկայության դեպքում: Օրենքով, ինչպես նաև ՀՀ կառավարության որոշումներով սահմանված անհրաժեշտ փաստաթղթերում, դիմումի ձևերում, կամ այլ տեղեկանքներում պահանջ չկա դիմողի ազգային պատկանելությունը հայտնելու վերաբերյալ: «Վարձատրվող հասարակական աշխատանքների կազմակերպում» ծրագիրն, ի թիվս այլ բնակավայրերի, իրականացրել են նաև Արագածոտնի մարզի Եղիշաբենակ չորս հանայնք՝ Սորիկ, Սիփան, Ավշեն, Ղերեկ, նույն ծրագրով Եղիներ են ընդգրկվել նաև Արարատի մարզում: Արհասարակ գրաղվածության նման և այլ ծրագրեր են իրականացվում նաև ազգային փոքրամասնություններով /Եղիներ, ասորիներ/ բնակեցված Կոտայքի, Արմավիրի, Արարատի մարզերում:

48-րդ և 118-րդ պարագրաֆներով Խորհրդատվական Կոմիտեն «Խրախուսում է իշխանություններին պետական քաղաքականությունը մշակող բոլոր համապատասխան բաժիններում իրենց ամբողջ ջանքերն ուղղելու ... հատկապես կրթությանը, որպեսզի արդյունավետ միջոցներ ապահովվի ազգային փոքրամասնություններ ներկայացնող անձանց հավասար հնարավորություններին» և հորդորում «...իշխանություններին հավաստիանալու, որ «Ռացիոնալացման» գործընթացը չի խոչընդոտում քրեթեն, ասորեթեն, եղողերեն և ռուսերեն լեզուների դասավանդմանը: «Պաշտպանված դպրոցների»-ի կարգավիճակ շնորհելու ողջունելի սովորությունն ազգային փոքրամասնության լեզուներ դասավանդող դպրոցներին և դասարան բացելու համար անհրաժեշտ 30 աշակերտների շեմն ապահովելու անհաժեշտությունից ազատելու գործընթացը պետք է շարունակվի»: Հայաստանի կառավարությանը զարմացնում է Խորհրդատվական Կոմիտեի այս մտահոգությունը: 2006թ. այցելության ժամանակ Խորհրդատվական Կոմիտեի փոքրագետները պետք է համոզված լինեն, որ Հայաստանի Հանրապետությունում ապահովված են ոչ միայն ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչների կրթության մատչելիության հնարավորությունների հավասարությունը, այլև՝ կրթական ծրագրերում բոլոր հնարավոր դեպքերում նշտապես հաշվի են առնել ազգային փոքրամասնությունների առանձնահատկությունները: Ռացիոնալացման և օպտիմալացման պետական ծրագիրը մշակելիս և իրականացնելիս հատուկ ուշադրություն է դարձվել ազգային փոքրամասնություններով համալրված դպրոցների /դասարանների/ պահպանման և ֆինանսավորման վրա: Ի թիվս այլոց, այդ դպրոցներին թույլատրվել է ՀՀ գործող պահանջների շեղումով /փոքր խտությամբ/ դասարաններ կոնվենտավորել: «Պաշտպանված դպրոցներին ներկայացվող պահանջներին չբավարարելու և այդ ցանկում չընդգրկվելու դեպքում անգամ դրանք օգտվել են նույն արտոնություններից: Արզնի և Վերին Դվին գյուղերում, օրինակ, որտեղ ասորիների զգալի թիվ կա, օպտիմալացում չի եղել: Այնուամենայնիվ, Խորհրդատվական Կոմիտեին տեղեկացնում ենք, որ առաջիկայում որոշ դպրոցների ծախսերը հաշվարկելիս նախատեսվում է բանաձևում գործակիցներ կիրառել մեկ սովորողին ընկնող գումարի նկատմամբ: Նման մոտեցում է նախատեսվում նաև ազգային փոքրամասնություններով կոնվենտավորված դպրոցների նկատմամբ:

Շրջանակային կոնվենցիա, հոդված 5

57. Խորհրդատվական կոմիտեն նշել էր, որ եղողի ազգային փոքրամասնությունը ներկայացնող անձանց դեմ կա հատուկենտ խորական վերաբերմունք: Խորհրդատվական Կոմիտեն խրախուսում էր իշխանություններին՝ կանխել այդպիսի վերաբերմունքը և տուժածներին ապահովել համապատասխան պաշտպանություն:

60-րդ, 62-րդ, 63-րդ պարագրաֆներում Խորհրդատվական Կոմիտեի կողմից նշված երևույթները չեն համապատասխանում փաստերին: Հայաստանի Հանրապետության գինված ուժերում գինվորական ծառայության ընթացքում էրմիկ ծագման հետ կապված բռնարարքներ կամ խորական երևույթներ չկամ, իսկ եղողների նկատմամբ ազգային փոքրամասնության պատկանելության իիմքով խորականության դրսնորման փաստեր չեն արձանագրվել: ՀՀ Պաշտպանության նախարարության նախաձեռնությամբ 2003թ.

նոյեմբերից շուրջ 60 հասարակական կազմակերպությունների համագործակցում են Հայաստանի Հանրապետության գինված ուժերի հետ, այդ թվում ազգային փոքրամասնությունների «Ազգությունների միություն» և «Եղիների ազգային միություն» հասարակական կազմակերպությունները: Նրանք պարբերաբար այցելում են իրենց կողմից ընտրված զորամասեր և առանց որևէ արգելանքի իրականացնում են զինծառայողների սոցիալ-հիրավական, կենցաղային և սահմանադրամական պայմանների, անձնակազմի բարոյահոգեբանական վիճակի և զինվորական ծառայության կազմակերպման հետ կապված ուսումնասիրություններ: Նրանց կողմից բարձրացված հարցերը Հայաստանի Հանրապետության Պաշտպանության նախարարությունում ստանում են համապատասխան լուծումներ: Հայաստանի Հանրապետության Պաշտպանության նախարարության հրամանատարական կազմի և վերոհիշյալ հասարակական կազմակերպությունների կողմից շարունակաբար իրականացվում է, ի թիվս այլոց, նաև ազգամիջյան հարաբերություններին և ազգային փոքրամասնությունների հանդեպ բարյացկամությանն ու համերաշխությանն ուղղված աշխատանք: Խորհրդատվական Կոմիտեի 63-րդ պարագրաֆում արված առաջարկը՝ «լրատվամիջոցներում էթնիկ ատելության բորբոքման հնարավոր դեպքերի մանրակրկիտ վերահսկում», գտնվում է իշխանությունների աշալուր ուշադրության կենտրոնում:

61-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական Կոմիտեի կողմից արտահայտված տագնապն այն մասին, որ նալականների կարծիքով «այլընտրանքային ծառայությունը, ինչպես իհնա է, չի ապահովում զինվորական ծառայությանը համապատասխան այլընտրանք, քանի որ այն համապատասխան չափով չի առանձնացվում զինվորական-կառավարման համակարգից», չի համապատասխանում Հայաստանի Հանրապետության իրավիճակին երկու հարթությամբ. ա/ Հայաստանում «Այլընտրանքային ծառայության մասին» օրենքով առկա է այլընտրանքային ծառայության երկու տեսակ՝ «այլընտրանքային զինվորական», և «այլընտրանքային աշխատանքային»; Մալականները, ինչպես և ՀՀ ցանկացած քաղաքացի, կարող են ընտրել այլընտրանքային ծառայության իրենց ցանկալի տեսակը: Պրակտիկայում միայն մի դեպք է հայտնի, երբ մալականը ընտրել է այլընտրանքային աշխատանքային ծառայությունը: թ/ Այլընտրանքային աշխատանքային ծառայության կազմակերպման, անցկացման և դրա նկատմամբ վերահսկողության գործառույթների հետ ՀՀ Պաշտպանության նախարարությունն առնչություն չունի, այն կազմակերպում և իրականացվում է ծառայություն անցնելու վայրի կազմակերպության դեկավարությունը և այն նախարարությունը, որի ենթակայության տակ գործում է նշված կազմակերպությունը: Սիաժանանակ հայտնում ենք, որ «Այլընտրանքային ծառայության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքն անցել է Եվրոպայի Խորհրդի փորձաքննություն:

Շրջանակային Կոնվենիցիա, հոդված 9

69-րդ պարագրաֆի վերաբերյալ: «Հեռուստատեսության և ռադիոյի մասին» ՀՀ օրենքի 29-րդ և 41-րդ հոդվածները վկայում են, որ ՀՀ օրենսդրությունը չի խոչընդոտում ՀՀ այլազգի քաղաքացիներին լինել Հանրային հեռուստառադիոներության խորհրդի կամ Հեռուստատեսության և ռադիոյի ազգային հանձնաժողովի անդամականացմանը:

71-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական Կոմիտեն նշում է, որ իշխանությունների կողմից տեղեկացվել է, որ ազգային փոքրամասնությունների տնտեսական հարավորությունների սակավության փոխհատուցում կարող է լինել արդեն գոյություն ունեցող ալիքների օգտագործում՝ հեռարձակումը փոքրամասնությունների լեզուներով, և էթնիկ հայրենիքների ու հարևան երկրների հաղորդումների վերահեռարձակումը Կոմիտեն գտնում է, որ այս տարբերակը դժվար կլինի կիրառել այն փոքրամասնությունների համար, որոնք էթնիկ հայրենիք չունեն: Ավելին, Խորհրդատվական Կոմիտեն նշում է, որ էթնիկ հայրենիքներում պատրաստված հաղորդումների հեռարձակումը ոչ միշտ է բավարարում ազգային փոքրամասնության պատկանող անձանց կարիքները: Հայաստանի Հանրապետության իշխանությունները կիսում են այս մտահոգությունը,

սակայն սա ներկա պահին դիտվում է որպես ժամանակավոր, լրացուցիչ հնարավորություն, և ոչ թե խնդրի լուծում:

Շրջանակային կոնվենցիա, հոդված 10

80-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական Կոմիտեն «նկատում է, որ տնտեսական դժվարությունների պատճառով փոքրամասնությունների լեզուների օգտագործման իրավունքի իրականացումը երբեմն հանդիպում է որոշ դժվարությունների, ներառյալ փաստադրերի քաղաքանության ծախսերը»: Իրականում «Վարչարարության և վարչական վարույթի նախին» ՀՀ օրենքի 92-րդ հոդվածի համաձայն, փոքրամասնության լեզվով փաստադրեր ներկայացնելու դեպքում թարգմանության հետ կապված ծախսերը իրականացնում է վարչական մարմինը: Նույնը վերաբերում է քաղաքացիական դատավարության մասնակցող անձանց: Նույն կերպ «Վարչարարության և վարչական վարույթի նախին» ՀՀ օրենքի 27-րդ հոդվածի 4-րդ կետի համաձայն, վարչական վարույթի իրականացման ընթացքում թույլատրվում է վարույթի նախնական կողմից օտար լեզուների օգտագործումը: Այս դեպքում վարչական մարմինը ապահովում է թարգմանությունը հայերեն լեզվով, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այդպիսի թարգմանություն ապահովելու հնարավորություն չունի:

82-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական կոմիտեն խրախուսում է, որ հայկական հշիսանությունները վարչական հարաբերություններում փոքրամասնությունների լեզուների օգտագործման վերաբերյալ շարունակեն իրականացնել բաց և իրատեսական քայլեր և լիովին իրականացնեն «Վարչարարության իիմունքների և վարչական վարույթի նախին» օրենքով հաստատված իրավունքը: Այս կապակցությամբ պետք է ասենք, որ ինչ վերաբերում է «Վարչարարության իիմունքների և վարչական վարույթի նախին» ՀՀ օրենքով սահմանված իրավունքներին, ապա դրանք լրացուցիչ կմտցվեն նաև վարչական դատավարության օրենսգրքում, կապված մասնագիտական վարչական դատարանների ստեղծման հետ, որը նախատեսվում է 2007 թվականին:

87-րդ և 88-րդ պարագրաֆների առնչությամբ. «Աշխարհագրական անվանումների նախին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի համաձայն, աշխարհագրական օբյեկտների անվանակոչման կամ անվանափոխման առաջարկներ կարող են անել ՀՀ պետական կառավարման և տեղական ինքնակառավարման մարմինները և նույնիսկ հասարակական կազմակերպությունները, իրավաբանական և ֆիզիկական անձինք: Օրենքը արգելք չի դնում տեղանունների ճանապարհային ցուցանակներում հայերենի հետ միասին կիրառել փոքրամասնության լեզվով տառադարձությունը կամ փոքրամասնության լեզվի օգտագործումը, և արդեն իսկ գործնականում դրանք Հայաստանում կան: Անշուշտ, միանգամայն ընդունելի է ցուցանակների օգտագործման դեպքերում փոքրամասնությունների հետ խորհրդակցելու առաջարկությունը:

Շրջանակային կոնվենցիա, հոդված 12

93-րդ և 97-րդ պարագրաֆների առնչությամբ. Խորհրդատվական կոմիտեն պետք է տեղեկացված լիներ, որ Հայաստանի Հանրապետությունում նախադպրոցական հաստատությունների հաստիքացուցակներում նախատեսված է դրույք ազգային փոքրամասնությունների երեխաների թերկոմալեկտ խնբերի համար: Դպրոցներին առաջարկվել է՝ եթե համայնքներում մանկապարտեզ չկա, ծնողների դիմումների դեպքում ունանալ նախադպրոցական խնբեր: Նախադպրոցական ցանցը կարող է լիարժեք գործել միայն այն համայնքներում, ուր կա ծնողների պահանջը, և դրանքան միջոցներ համայնքի բյուջեյում: Նախադպրոցական հաստատությունները գտնվում են համայնքի իրավասության ներքո և նախադպրոցական հաստատության գործունեությունը ապահովում է համայնքը: Հայաստանի Հանրապետության որևէ գերատեսչություն չի մտել որևէ դիմում, որով հաստատվի, որ ազգային փոքրամասնության որևէ համայնքում արգելվել է նախադպրոցական հաստատության գոյությունը: Անուամենայնիվ, խնդիրն

օրակարգից հանված չէ: Մոնիթորինգի խումբը ստացել է ազգային փոքրանասնությունների դպրոցական պրոբլեմների շուրջ իրականացված հետազոտությունը և տեղեկացվել է, որ ընթացքի մեջ է Հայաստանի Հանրապետության Կրթության և գիտության նախարարության հետ դպրոցահասակ երեխաների կրթության լեզվի ուսուցման ծրագրի մշակման և ներդրման գործը:

Խորհրդատվական Կոմիտեն 96-րդ պարագրաֆով մտահոգություն է հայտնում, որ «Ազգային փոքրանասնությունների մի շարք ներկայացուցիչներ խորհրդատվական Կոմիտեի ուշադրությունը հրավիրեցին այն փաստին, որ իշխանությունների կողմից ոչ մի առանձնահատուկ օժանդակություն չի տրամադրվում չափահասներին հայերեն լեզուն սովորեցնելու համար»: Մոնիթորինգն իրականացնող փորձագիտական խումբն այս հարցը չի քննարկել Հայաստանի Հանրապետության իշխանության ներկայացուցիչների հետ, այլապես կիմանար, որ Հայաստանի Հանրապետության Կրթության և գիտության նախարարության ստորաբաժանումը հանդիսացող «Լեզվի պետական տեսչությունը» պարբերաբար հայտարարել է բոլոր տարիքային խնբերի համար հայերեն լեզվի անվճար դասընթացներ կազմակերպելու մասին իր պատրաստականությունը: Այս ծրագիրը չի իրականացվել դիմորդների բացակայության պատճառով: Սակայն ծրագիրն ուժի մեջ է և մշտապես կարող է ընթացք ստանալ սովորել ցանկացողների առկայության դեպքում:

100-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական Կոմիտեն «հորդորում է իշխանություններին աշալուր լինել փոքրանասնական ծագում ունեցող աշակերտների հանդեպ կատարված, արձանագրված խորականության և ոտնձգության դեպքերի վերաբերյալ, հատկապես՝ եզրիների»: Այս կապակցությամբ տեղեկացնում ենք, որ չնայած ազգային փոքրանասնությունների որևէ խնդիր, այդ բվում՝ եզրիներից որևէ բողոք չի ստացվել աշակերտների հանդեպ խորականության կամ ոտնձգության դեպքերի մասին, խնդիրը գտնվել և գտնվի է Հայաստանի Հանրապետության Կրթության և գիտության նախարարության, ինչպես նաև կառավարության ազգային փոքրանասնությունների և կրոնի հարցերի վարչության ուշադրության կենտրոնում: Վերջինիս կողմից կազմակերպված մոնիթորինգը այս հարցի շուրջ փաստել է բարյացկամ վերաբերմունքի մթնոլորտ: աշակերտենրի միջև երբեմն հանդիպող վեճերը ազգային և թշնամության կամ անհանդուժողականության երանգ չեն ունեցել: Թե ուսուցիչները, թե կրթության կազմակերպիչները պարբերաբար զգուշացվում են այս խնդրում աշալուր լինելու անհրաժեշտության մասին:

102-րդ պարագրաֆի առնչությամբ. Խորհրդատվական Կոմիտեի փորձագիտական խումբը 2006թ. Հայաստան կատարած այցելության ժամանակ տեսել է, որ հրատարակվել և համայնքներին է բաժանվել եզրիներն երեք /և ոչ թե մեկ/ դասագիրը, և հրատարակության ընթացքում է ասորերեն երկրորդ դասագիրը:

Շրջանակային կոնվենցիա, հոդված 15

124-րդ, 125-րդ և 153-րդ պարագրաֆներով մտահոգություն է արտահայտվել, որ ազգային փոքրանասնությունների ներկայացուցիչները բավարարված չեն փոքրանասնությունների օրինագծի հետ կապված խորհրդակցություններին իրենց մասնակցությամբ և արդյունքով, և տագնապ կա, որ իշխանությունների հետ երկխոսությունում կարող են սահմանափակվել փոքրանասնությունների հնարավորությունները: Այս մտահոգությունները տարօրինակ են, քանի որ փոքրանասնություններին վերաբերող օրենքի նախագիծը իրականում շարադրվել է փոքրանասնությունների մասնակցությամբ: Բոլորը, ովքեր կամեցել են, մասնակցել են ինչպես շարադրման գործընթացին, այնպես էլ տեղի ունեցած բազմաթիվ քննարկումներին: Այս մասին մանրամասն խոսվել է մոնիթորինգի խմբի հետ ՀՀ կառավարության ազգային փոքրանասնությունների և կրոնի հարցերի վարչությունում կայացած հանդիպման ժամանակ: Ավելին, վարչությունն ինքն է մտհոգություն հայտնել այդ քննարկումներում ազգային փոքրանասնությունների ներկայացուցիչների

պասիվությունից: Առավել զարմանալի է իշխանությունների հետ փոքրամասնությունների երկխոսությունան հնարավորությունների սահմանափակումների վերաբերյալ տագնապը: Իրականում իշխանություններն անուն են ամեն ինչ՝ երկխոսության և քննարկումների ծավալն ու ձևերը մեջացնելու ուղղությամբ: Լրացուցիչ պետք է ասել, որ Յայաստանի Հանրապետության ազգային փոքրամասնությունների համակարգող խորհրդում Խորհրդատվական Կոմիտեի Յայաստանի վերաբերյալ 2-րդ կարծիքը քննարկելիս ազգային փոքրամասնությունների հասարակական կազմակերպությունների ներկայացուցիչները զարմացել են վերոհիշյալ եզրակացության կապակցությամբ:

Շրջանակային կոնվենցիա, հոդված 17

131-րդ պարագրաֆով Խորհրդատվական Կոմիտեն նշում է, որ փոքրամասնությունների «որոշ ներկայացուցիչներ Ազգային ժողովում ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցչությունն ապահովելու համար առավելություն են տալիս քվոտաների կամ նախապես պատվիրված տեղերի համակարգին» և 133-րդ պարագրաֆով «խրախուսում է իշխանություններին միջոցներ մշակել ընտրական մարմիններում ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցչությունը բարելավելու համար՝ հատկապես ազգային մակարդակով»: Այս կապակցությամբ պետք է ասել, որ եթե փոքրամասնությունների «որոշ ներկայացուցիչներ... առավելություն են տալիս քվոտաների կամ նախապես պատվիրված տեղերի համակարգին», ապա այլ ներկայացուցիչներ դեմ են այդ սկզբունքին: Նրանք գտնում են, որ Յայաստանի ընտրական համակարգերը խոչընդոտ չեն ազգային փոքրամասնությունների ընտրվելուն և մասնակցությանը: Սակայն ազգային փոքրամասնությունների պրոբլեմները երկրի բոլոր մակարդակների իշխանություններին հասցնելու և ազգային փոքրամասնություններին առնչվող հարցերում նրանց մասնակցությունն ապահովելու խնդրի լուծման այլընտրանքային ուղիների փնտրություն գտնվում է Յայաստանի Հանրապետության իշխանությունների ուշադրության դաշտում:

Շրջանակային կոնվենցիա, հոդված 18

138-րդ պարագրաֆով «Խորհրդատվական Կոմիտեն մտահոգությամբ նշում է, որ Լեռնային Ղարաբաղի հետ կապված կոնֆլիկտը խոչընդոտում է տարածաշրջանի համընդիանուր անդրսահմանային համագործակցությանը և ցավում է, որ մինչ այժմ խնդրին քաղաքական լուծում չի տրվել» և 139-րդ պարագրաֆով «հովս է տածում, որ կողմերի միջև բարելավված հարաբերությունները և խնդրի արդար ու կայուն լուծումը անդրսահմանային հարաբերությունների համար նոր հնարավորություններ կրացեն և հնարավորություն կրնձենեն կոնֆլիկտի պատճառով տարհանված անձանց կամավոր վերադարձնալու իրենց հայրենի հողերը»: Ինչպես հայտնի է, Եվրոպայի Խորհրդին անդամակցության ժամանակ ստանձած հատուկ պարտավորություններով Յայաստանը պարտավորվել է շարունակել ջանքեր գործադրել Լեռնային Ղարաբաղի խնդրի բացառապես խաղաղ կարգավորման ուղղությամբ և օգտագործել իր նշանակալի ազդեցությունը Լեռնայային Ղարաբաղի վրա հակամարտության կարգավորմանը նպաստելու համար (ԵԽԽՎ կարծիք հ. 221, կետ 13ii): Յայաստանը շարունակում է հավատադիմ մնալ Լեռնային Ղարաբաղի խնդրի քաղաքական, խաղաղ կարգավորման սկզբունքին և ջանքեր գործադրել այդ կարգավորմանը նպաստելու համար: Միաժամանակ չպետք է մոռանալ, որ Յայաստանը Լեռնային Ղարաբաղի հակամարտության երեք կողմերից մեկն է և ներգրավված կողմ է: Յայաստանը ԼՂ հակամարտության կարգավորման գործընթացին ներգրավվել է, քանի որ այն ընթանում է ԵԱՀԿ Մինսկի շրջանակներում, և Ադրբեյջանի իշխանությունները հրաժարվել են և շարունակում են հրաժարվել բանակցություններ վարել ԼՂ ընտրված իշխանությունների հետ:

Յարկ ենք համարում նշել նաև, որ ԼՂ հակամարտության կարգավորման ներկա փուլում, երբ Ադրբեյջանի իշխանությունների վարած քաղաքականության հետևանքով զգալիորեն խորացել է անվստահության ու թշնամանքի մթնոլորտը հայ և ադրբեյջանցի

ժողովուրդների միջև, լուրջ կարևորություն է ստացել տարածաշրջանային և սահմանային համագործակցությունը, որպես փոխվստահության մթնոլորտի ստեղծման և անրապնդման միջոց: Հայաստանը մշատապես կարևորել և փորձել է նպաստել հականարտության կողմերի միջև փոխվստահության մթնոլորտի ձևավորմանը, որպես հականարտության հաճապարփակ կարգավորման նախապայման, այդ նպատակով խրախուսելով ու նպաստելով տարբեր մակարդակների փոխայցելություններն ու շփումները: Հայաստանի դիրքորոշումը պաշտպանում է նաև համաշխարհային հանրությունը՝ նկատի ունենալով հականարտությունների կարգավորման համաշխարհային փորձը:

Եզրափակիչ դիտողություններ

150-րդ պարագրաֆի եզրակացությունը չի համապատասխանում Հայաստանի հրականությանը: Փոքրամասնությունների կողմից հրատարակվող լրատվամիջոցների մեջ մասը ստանում են պետության օժանդակությունը, իսկ այդ հրատարակությունների լեզուն ընտրում են փոքրամասնություններն իրենք: Ինչպես ներկայացված է Հայաստանի Հանրապետության երկրորդ գեկույցում, երկրում անշեղորեն իրականում է Շրջանակային Կոնվենցիայի Հոդված 9-ի պահանջները, այդ թվում նաև դրա երրորդ կետը, այն է՝ «Կողմերը չպետք է արգելեն ազգային փոքրամասնությունների պատկանող անձանց կողմից տպագիր մամուլի միջոցների ստեղծումն ու օգտագործումը: Հնչուն ռադիոյի և հեռուստահեռարձակման իրավական դաշտի շրջանակներում, որքանով, որ դա հնարավոր է, և հաշվի առնելով 1-ին կետի դրույթները, Կողմերը, ազգային փոքրամասնությունների պատկանող անձանց համար, պետք է երաշխավորեն լրատվական սեփական միջոցների ստեղծման և օգտագործման հնարավորությունը»: Այս իմաստով Հայաստանի Հանրապետության իրավական նորմերի որևէ խոչընդոտ չկա ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչների համար: Ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչների կողմից գործնական կյանքում նույնպես չի արձանագրվել որևէ խոչընդոտ:

151-րդ պարագրաֆով արված եզրակացությունն այն մասին, որ «ազգային փոքրամասնությունները ներկայացնող շատ անձիք, այդ թվում՝ ոչ ռուսական էթնիկ ծագման, ովքեր իրենց երեխաների համար առավելությունը տալիս են ռուսերեն կրթությանը, մտահոգություններ են արտահայտել հայերեն կրթության նկատմամբ մեծացող ուշադրության առնչությամբ» հիմնավորված չէ: Ինչպես ներկայացված է սույն կարծիքի 7-րդ պարագրաֆում, կրթության լեզվի նախընտրությունը փոքրամասնության /ինչպես և առհասարակ Հայաստանի Հանրապետության որևէ բնակչի/ իրավունքն է:

153-րդ պարագրաֆով արված եզրակացությունն այն մասին, որ «Հայաստանի Հանրապետության էթնիկ փոքրամասնությունների և ազգությամբ ոչ հայ քաղաքացիների վերաբերյալ» օրինագիծը արժանացել է քննադատության ազգային փոքրամասնությունների ներկայացուցիչների կողմից... ըստ որի կարող են սահմանափակվել իշխանությունների հետ ազգային փոքրամասնությունների երկխոսության հնարավորությունները», չի համապատասխանում իրականությանը: Օրինագիծն այդպիսի սահմանափակման առիթ չի տալիս, Խորհրդատվական Կոմիտեն իր այդ կարծիքը չի հիմնավորում օրինագիծ դրույթներով և, ինչպես ասվել է սույն կարծիքի 10-րդ պարագրաֆում, Հայաստանի Հանրապետության ազգային փոքրամասնությունների հաճակարգող խորհրդում ներկայացված հասարակական կազմակերպությունների ներկայացուցիչները չեն կիսում այդ կարծիքը:

155-րդ պարագրաֆում տեղ գտած հանձնարարությունների կապակցությամբ

Հայաստանի հանրապետության իշխանություններն իրենց հնարավորությունների շրջանակներում պատրաստակամ են շարունակելու Շրջանակային կոնվենցիայի ոգուց և

իրավական նորմերից բխող պարտավորությունները: Ավելին, դրանք լիովին հանապատասխանուն են Հայաստանի Հանրապետության ազգամիջյան հարաբերությունների ծևավորման քաղաքականության գործնական տրամաբանությանը: Այդպիսիք են նաև Խորհրդատվական Կոմիտեի 2-րդ կարծիքի հանձնարարականների մեջ մասը: Հարկ ենք հանարուն անդրադառնալ միայն «Երաշխավորել, որ հայերեն լեզվի ուսուցման նկատմամբ մեծացող ուշադրությունը չի խոչընդոտի ազգային փոքրանամանությունները ներկայացնող անձանց կողմից ուսերեն լեզվով կրթություն ընտրելու հնարավորությունը» հանձնարարականին, շեշտելով, որ «Լեզվի մասին» Հայաստանի Հանրապետության գործող օրենքը և կրթության բնագավառում Հայաստանի Հանարապետության գործնական քաղաքականությունը այդպիսի երաշխիք պարունակում են: